

دعاى استغفار امير المؤمنين عليه السلام

جهت فزونى روزى و اولاد

ترجمه

سيد محمد حسينى قزوينى

دعای استغفار جهت فزونی روزی

امام رضا ، از پدرانش ، از امام سجاد ، و او از پدرش امام حسین علیهم السلام نقل می کند: روزی در خدمت حضرت علی علیه السلام نشسته بودم که مرد عربی وارد شد و گفت: ای امیرالمؤمنین مردی هستم عیال وار و از مال دنیا چیزی ندارم. امام علیه السلام فرمود: ای برادر عرب چرا استغفار نمی کنی تا حالت اصلاح شود، مرد عرب گفت: ای امیرالمؤمنین من بسیار استغفار می کنم و حالم تغییر می کند، امام فرمود: خداوند می فرماید: **«اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا»** از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او بسیار آمرزنده است بارانهای پر برکت آسمان را پی در پی بر شما فرو می فرستد و اموال و فرزندان شما را افزون می کند و برای شما باغهای خرم و سرسبز و نهر هالی آب جاری قرار می دهد. اینک من استغفاری به تو یاد می دهم که هنگام خواب آن را بخوان تا خداوند روزیت را زیاد گرداند. آنگاه حضرت امیر علیه السلام استغفاری را نوشت و به مرد عرب داد و فرمود: هنگامی که خواستی بخوابی و به بستر بروی این استغفار را با حالت گریه بخوان و اگر گریهات نیامد خود را به حالت گریه کنندگان در آور.

امام حسین علیه السلام می فرماید: در سال بعد، مرد عرب نزد پدرم آمد و گفت: ای امیرالمؤمنین خداوند نعمتش را بر من تمام نموده تا آنجا که جائی برای نگهداری مال و حیوانات خود ندارم، امام علیه السلام فرمود: ای برادر عرب، سوگند به خدائی که محمد را به حق به رسالت برگزید، هیچ بنده ای این استغفار را نمی خواند جز آنکه خداوند گناهانش را آمرزیده و حوائج مشروعش را بر آورده می سازد، و به برکت این استغفار مال و فرزندانش را افزایش می یابد. الصحیفة العلویة الجامعة، ص ۱۶۴ دعای شماره ۷۰ تألیف سید محمد باقر ابطحی، چاپ: قم - مؤسسه الإمام المهدی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ قَوِيَ عَلَيْهِ بَدَنِي
پروردگارا! طلب بخشش می‌کنم از هر گناهی که در اثر سلامتی که به من دادی بر آن
بِعَافِيَتِكَ، أَوْ نَالَتَهُ قُدْرَتِي بِفَضْلِ نِعْمَتِكَ، أَوْ بَسَّطْتُ
گناه نیرو گرفتم و بوسیله نعمتهای تو بر آن گناه، توانمند شدم و یا در اثر فراوانی
إِلَيْهِ يَدِي بِسَابِغِ رِزْقِكَ، أَوْ اتَّكَلْتُ فِيهِ عِنْدَ خَوْفِي
روزی به گناهان جرأت یافتم و به هنگام ترس از گناه به مهلتی که به من داده بودی
مِنْهُ عَلَى أَنَاثِكَ أَوْ احْتَجَبْتُ فِيهِ مِنَ النَّاسِ بِسِتْرِكَ،
تکیه زدم و یا در سایه پرده پوشی تو، گناهم را از مردم مخفی کردم
أَوْ وَثَّقْتُ مِنْ سَطْوَتِكَ عَلَى فِيهِ بِحِلْمِكَ، أَوْ عَوْلْتُ
و از قهر و غضب تو، به حلم و بردباری تو خاطر جمع شدم و بر کرم و بخشش تو
فِيهِ عَلَى كَرَمِ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ
دل بستم. پروردگارا! طلب بخشش می‌کنم از هر گناهی که در امانت خویش
خَنَنْتُ فِيهِ أَمَانَتِي، أَوْ بَخَسَنْتُ بِفِعْلِهِ نَفْسِي، أَوْ
خیانت کردم و یا خود را در برابر گناه به اندک لذت نفسانی فروختم
اِحْتَطَبْتُ بِهِ عَلَى بَدَنِي، أَوْ قَدَّمْتُ فِيهِ لَدَّتِي، أَوْ
و یا بدن خود را هیزم آتش دوزخ ساختم و یا لذتهای نفسانی خود را بر اوامر مقدم
اَثَرْتُ فِيهِ شَهْوَتِي، أَوْ سَمِعْتُ فِيهِ لُغْيَتِي، أَوْ
داشتم یا شهوت خود را بر رضای تو ترجیح دادم و یا بخاطر دیگران کوشیدم
اِسْتَعْوَيْتُ إِلَيْهِ مَنْ تَبَعَنِي أَوْ كَايَدْتُ فِيهِ مَنْ مَنَعَنِي،
و یا دنباله روندگان خود را گمراه ساختم یا آن ممانعت کنندگان خود را فریب دادم
أَوْ قَهَرْتُ عَلَيْهِ مِنْ عَادَانِي، أَوْ غَلَبْتُ عَلَيْهِ بِفَضْلِي
و یا خوار کردم آنکه با من دشمنی کرد و با انواع مکر و حيله به دشمنانم چیره شدم
حِيلَتِي، أَوْ أَحَلَّتْ عَلَيَّ مَوْلَايَ، فَلَمْ تَغْلِبْنِي عَلَى
و با تو نیز از در مکر و حيله بر آمدم ولی مرا دچار غضب خود نساختی
فِعْلِي، إِذْ كُنْتُ كَارِهًا لِمَعْصِيَتِي فَحَلَمْتَ عَنِّي، لَكِنْ
آنگاه که از گناهانم ناراحت بودی، بردباری نمودی. آری!
سَبَقَ عِلْمُكَ فَيَ بِفِعْلِي ذَلِكَ، لَمْ تَدْخِلْنِي يَارَبُّ فِيهِ
از روز ازل از گناهانم آگاه بودی و این آگاهی تو مرا به گناه مجبور نساخت
جَبْرًا، وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ قَهْرًا، وَلَمْ تَظْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا

و به زور بر من این گناهان را تحمیل نکرد و بر من ستم روا نداشتی
فَاسْتَغْفِرْكَ لَهُ وَ لَجَمِيعِ ذُنُوبِي اللَّهُمَّ إِنَّنِي أَسْتَغْفِرُكَ
از آن گناه و تمام گناهانم، طلب مغفرت می کنم. پروردگارا! استغفار می کنم
لِكُلِّ ذَنْبٍ تَبَّتُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَأَقْدَمْتُ عَلَيَّ فِعْلَهُ
از هر گناهی که از آن توبه نمودم و لسی دوباره مرتکب آن شدم
فَأَسْتَخِيْتُ مِنْكَ وَأَنَا عَلَيْه، وَرَهْبَتُكَ وَأَنَا فِيهِ
و از تو حیا نمودم و لسی آلوده شدم و از تو می ترسیدم، و لسی اجتناب نمی کردم
تَعَايَيْتُهُ وَعَعَدْتُ إِلَيْهِ، اللَّهُمَّ إِنَّنِي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
و به تو قول ترک گناه دادم و لسی دوباره برگشتم. پروردگارا! استغفار می کنم برای هر
كُتِبَتْهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي
گناهی که بر من نوشته ای به سبب کار نیکی که بخاطر تو آغاز کردم و لسی با نیت غیر تو
فِيهِ سِوَاكَ وَ شَارَكَ فِعْلِي مَا لَا يَخْلُصُ لَكَ أَوْ وَجَبَ
مخلوط گردید و آمیخته شد کار من با چیزی خالص برای تو نبود و یا با عملی که بر من
عَلَيَّ مَا أَرَدْتُ بِهِ سِوَاكَ، وَ كَثِيرٌ مِنْ فِعْلِي مَا يَكُونُ
واجب بود، غیر تو را اراده نمودم و اکثر کارهای من این چنین است.

كَ ذَلِكَ اللَّهُمَّ إِنَّنِي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوَرَّكَ عَلَيَّ
پروردگارا! طلب مغفرت می کنم بر هر گناهی که بر من تحمیل شده
بِسَبَبِ عَهْدٍ عَاهَدْتُكَ عَلَيْهِ أَوْ عَقْدٍ عَقَدْتُهُ لَكَ، أَوْ
به سبب عهدی که با تو بستم و یا قولی که به تو دادم و یا
ذِمَّةٍ وَ اتَّقَيْتُ بِهَا مِنْ أَجْلِكَ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، ثُمَّ
پیمانی که بخاطر تو با یکی از مخلوقات تو بستم و لسی
نَفَضْتُ ذَلِكَ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ لَزِمْتَنِي فِيهِ، بَلْ
تمامی این عهد و پیمانها را شکستم بدون آنکه مجبور بشوم بلکه
أَسْتَزِلُّنِي إِلَيْهِ عَنِ الْوَفَاءِ بِهِ الْأَشْرُومَنَعْنِي عَنْ
طغیان من باعث لغزش و بی وفایی من شد و کور دلی من مانع
رِعَايَتِهِ الْبَصَرُ اللَّهُمَّ إِنَّنِي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ رَهَبْتُ
وفاداری من شد. پروردگارا! من طلب مغفرت و بخشش می کنم برای هر گناهی که از
فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ وَ خِفْتُ فِيهِ غَيْرَكَ وَأَسْتَخِيْتُ فِيهِ مِنْ
بندگان تو و اهمه داشتم و از غیر تو می ترسیدم و از مخلوقات تو حیا می کردم
خَلْقِكَ ثُمَّ أَفْضَيْتُ بِهِ فِعْلِي إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ إِنَّنِي أَسْتَغْفِرُكَ
و لسی تمام آن کارها را در برابر تو مرتکب می شدم، خداوندا! طلب مغفرت می کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ أَقْدَمْتُ عَلَيْهِ وَإِنَّا مُسْتَيْقِنُونَ أَنَّكَ تَعَاقِبُ
از هر گناهی که به آن اقدام کردم با اینکه یقین داشتم که تو مرتکب آن گناه را
عَلَىٰ ارْتِكَابِهِ فَارْتَكِبْتَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
کیفر خواهی داد ولی مرتکب شدم. پروردگارا! استغفار می کنم برای هر گناهی که
ذَنْبٍ قَدِمْتُ فِيهِ شَهْوَتِي عَلَىٰ طَاعَتِكَ وَاثْرَتِي
شهوت و خواسته های نفسانی خود را بر اطاعت تو مقدم داشتم و محبت
مَحَبَّتِي عَلَىٰ أَمْرِكَ، وَأَرْضَيْتُ فِيهِ نَفْسِي بِسَخَطِكَ
خود را بر دستور تو ترجیح دادم و نفس خویش را با غضب تو راضی کردم
وَقَدْ نَهَيْتَنِي عَنْهُ بِنَهْيِكَ، وَقَدِمْتُ إِلَيْهِ بِإِعْذَارِكَ
و حال آنکه از همه اینها مرا نهی نموده بودی و راه هرگونه عذر را بر من بسته بودی
وَاحْتَجَجْتُ عَلَىٰ فِيهِ بِوَعِيدِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
و با تهدیدهای خود، حجت را بر من تمام کرده بودی، خدایا! استغفار می کنم
لِكُلِّ ذَنْبٍ عَلِمْتَهُ مِنْ نَفْسِي، أَوْ ذَهَلْتَهُ أَوْ نَسِيْتَهُ أَوْ
از هر گناهی که آگاهانه و یا ناخود آگاهانه و یا از روی فراموشی،
تَعَمَّدْتَهُ أَوْ أَخْطَأْتَهُ، مِمَّا لَا أَشْكُ أَنَّكَ سَائِلِي عَنْهُ،
و یا عمدی و یا اشتباهی، مرتکب شدم و هیچ شکی ندارم که تو بازخواست می کنی
وَأَنَّ نَفْسِي مُرْتَهِنَةٌ بِهِ لَدَيْكَ، وَإِنْ كُنْتُ قَدْ نَسِيْتَهُ أَوْ
و جان من، در گرو این گناهان است، اگرچه فراموش کرده ام و یا
غَفَلْتُ نَفْسِي عَنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
غفلت نموده ام. پروردگارا! طلب بخشش می کنم از هر گناهی که
وَاجَهْتُكَ بِهِ وَقَدْ أَيَقَنْتُ أَنَّكَ تَرَانِي، وَأَغْفَلْتُ أَنْ
در برابر تو انجام داده ام و یقین دارم که تو در حال گناه، مرا می دیدی و غفلت کردم
أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ، أَوْ نَسِيْتُ أَنْ أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ، أَوْ
از اینکه توبه کنم و یا فراموش نمودم از آن گناه برگردم و یا
نَسِيْتُ أَنْ أَسْتَغْفِرَكَ لَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
فراموش کردم که از آن گناه استغفار نمایم. پروردگارا! استغفار می کنم از هر گناهی
دَخَلْتُ فِيهِ، وَأَحْسَنْتُ ظَنِّي بِكَ أَنْ لَا تَعْذِبَنِي عَلَيْهِ
که داخل آن شدم و به تو خوش بین بودم که مرا بخاطر آن، عذاب نخواهی کرد
وَأَنَّكَ تَكْفِينِي مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ
و مرا مورد عنایت خویش قرار خواهی داد. پروردگارا! استغفار می کنم از هر گناهی
أَسْتَوَجِبُ بِهِ مِنْكَ رَدَّ الدُّعَاءِ، وَحَرْمَانَ الْأَجَابَةِ،

که بخاطر آن، مستحق شدم دعاهايم قبول نشود و از اجابت محروم گردم
وَخِيْبَةَ الطَّمَعِ، وَأَنْفِسَاخَ الرَّجَاءِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَتَغْفِرُكَ
 و به آرزوهایم نرسم و امیدهایم گسسته شود. پروردگارا! طلب بخشش می کنم
لِكُلِّ ذَنْبٍ يُعَقَّبُ الْحَسْرَةَ، وَيُوْرثُ النَّدَامَةَ،
 از هر گناهی که باعث حسرت و افسوسى من شود و موجب پشیمانی ام گردد
وَيَحْبِسُ الرِّزْقَ، وَيَرُدُّ الدُّعَاءَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَتَغْفِرُكَ
 و روزی مرا باز دارد و دعاهاى مرا ردّ کند. پروردگارا! طلب مغفرت می کنم
لِكُلِّ ذَنْبٍ يُوْرثُ الْاَسْءَامَ وَيُعَقِّبُ الضَّمْنَاءَ وَيُوجِبُ
 از هر گناهی که باعث بیماری و مریضی طولانی من شود و موجب
السُّنْمَ وَيَكْوِنُ اَخْرَهُ حَسْرَةً وَنَدَامَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ
 مکافات من و عاقبت جز افسوس و پشیمانی نداشته باشد. پروردگارا!
اَسْتَتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَدَحْتَهُ بِلِسَانِي، اَوْهَشَّتْ اِلَيْهِ
 طلب بخشش می کنم از هر گناهی که زبانم آن را ستود و نفسم از آن خوشنود
نَفْسِي، اَوْ اِكْتَسَبْتَهُ بِيَدِي وَهُوَ عِنْدَكَ قَبِيحٌ تَعَاقِبُ
 گردید و به دست خود آن را مرتکب شدم و حال آنکه آن گناه، نزد تو زشت بود و بر
عَلَى مِثْلِهِ وَتَمَقَّتْ مِنْ عَمَلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
 همانند آن کیفر می دهی و مرتکب آن را دشمن می داری. پروردگارا! استغفار می کنم
ذَنْبِ خَلْوَتٍ بِهِ فِى لَيْلٍ اَوْ نَهَارٍ، حَيْثُ لَا يَرَانِىْ اَحَدٌ
 برای هر گناهی که در شب یا روز، در خلوت و در جایی که کسی مرا نمی دید
مِنْ خَلْقِكَ، فَمَلَّتْ فِيهِ مِنْ تَرْكِهِ بِخَوْفِكَ اِلَى ارْتِكَابِهِ
 بجای ترك آن گناه، بسبب ترس از تو، آن را مرتکب شدم و این بخاطر خوش گمانی
بِحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ، فَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي الْاَفْءَامَ عَلَيْهِ
 من به تو بود آری نفس من آن را برایم زینت داد و مرا وادار کرد به ارتکاب گناه
فَوَاقَعْتُهُ، وَاَنَا عَارِفٌ بِمَعْصِيَتِي لَكَ فِيهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ
 در حالیکه می دانستم آن عصیان، نافرمانی توسطت. خدایا! از تو
اَسْتَتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اَسْتَقَلْتَهُ اَوْ اسْتَصْغَرْتَهُ، اَوْ
 آموزش می خواهم برای هر گناهی که آن را کوچک دانستم و یا سبک شمردم
اَسْتَتَعَزَّمْتَهُ وَتَوَرَّطْتُ فِيهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
 یا بزرگ انگاشتم، ولی مرتکب آن گردیدم، خدایا از تو آموزش می خواهم برای هر
ذَنْبٍ مَا لَيْتُ فِيهِ عَلَى اَحَدٍ مِنْ بَرِيَّتِكَ، اَوْ زَيْتْتَهُ
 گناهی که در آن، به یکی از بندگان یاری کردم، یا برای خود آن را تزئین دادم،

لِنَفْسِي، أَوْ أَوْ مَاتُ بِهِ إِلَيَّ غَيْرِي، وَدَلَّلْتُ عَلَيْهِ
يا آن را به دیگری اشاره نموده و دیگران را به آن راهنمایی کردم،
سِوَايَ، أَوْ أَصْرَرْتُ عَلَيْهِ بِعَمْدِي، أَوْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ
یا عمداً بر آن اصرار ورزیدم، یا با حيله و مکر بر انجامش ادامه
بِحِيلَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَسْتَعْتُ عَلَيْهِ
دام. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که با مکر و حيله یاری جستم
بِحِيلَتِي بِشَيْءٍ مِمَّا يُرَادُ بِهِ وَجْهٌ كَ، أَوْ يُسْتَضَاهُ بِمِثْلِهِ
بوسیله کاری که برای رضای باید انجام می‌گرفت، یا به مانند آن بر طاعت تو باید
عَلَى طَاعَتِكَ، أَوْ يُتَقَرَّبُ بِمِثْلِهِ إِلَيْكَ، وَوَارِيَّتُ عَنِ
یاری جسته می‌شد، یا به مانند آن به تو باید نزدیک می‌شد، و آن گناه را از مردم پنهان
النَّاسِ وَلَبَّسْتُ فِيهِ، كَمَا إِنِّي أُرِيدُكَ بِحِيلَتِي، وَالْمُرَادُ
داشتم و امر را بر آنان مشتبه گرداندم، گویا با حيله می‌خواستم بنمایانم که قصدم
بِهِ مَعْصِيَتِكَ وَاللَّهُ وَوِي فِيهِ مُتَصَرِّفٌ عَلَيَّ غَيْرِ طَاعَتِكَ
رضای توست، در حالیکه نافرمانی تو بود، هوای نفس آن کار را برای نافرمانی تو انجام
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ كَتَبْتَهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ
می‌داد. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که آنرا برآیم نوشته‌ای، به سبب
عَجَبٍ كَمَا بِنَفْسِي أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ، أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ
خودپسندی نسبت به خود، یا بخاطر رياء یا به خود نمایی یا تکبر،
فَرَحٍ أَوْ مَرَحٍ، أَوْ أَشْرٍ أَوْ بَطْرٍ، أَوْ حَقْدٍ أَوْ حَمِيَّةٍ، أَوْ
یا ناسپاسی، یا شادمانی بی مورد، یا طغیان در نعمت یا کینه، یا تعصب
غَضَبٍ أَوْ رِضْوَانِي، أَوْ شُحٍّ أَوْ بَخْلٍ، أَوْ ظُلْمٍ أَوْ خِيَانَةٍ،
یا غضب، یا از خود راضی شدن، یا تنگ نظری، یا بخل، یا ظلم، یا خیانت،
أَوْ سِرْقَةٍ أَوْ كَذْبٍ، أَوْ لَهْوٍ أَوْ لَعَبٍ، أَوْ نَوْعٍ مِنْ أَنْوَاعِ
یا دزدی، یا دروغ، یا کارهای بیهوده، یا هوسرانی، یا به نوع از انواعی که بمانند
مَا يُكْتَسَبُ بِمِثْلِهِ الذُّنُوبُ، وَيَكُونُ بِاجْتِرَاحِهِ
آن گناه انجام می‌گیرد و با ارتکاب آن، انسان به هلاکت می‌رسد
الْعَطَبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ سَبَقَ فِي
خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که در علمت مقدر شده
عِلْمِكَ إِنِّي فَاعِلُهُ فَدَخَلْتُ فِيهِ بِشَهْوَتِي وَاجْتِرَحْتُهُ
که من آن را مرتکب می‌گردم، و با میل نفسانی خودم بر آن گناه وارد شده و به اراده
بِإِرَادَتِي، وَقَارَفْتُهُ بِمَحَبَّتِي وَلَذَّتِي وَمَشِيَّتِي، وَشِئْنَتُهُ

خود آنرا مرتکب گردیدم، و با محبت و لذت آنرا انجام داده، و آن گناه را خواستم
إِذْ شِئْتُمْ أَنْ أَشَاءَهُ، وَارَدْتُمْهُ إِذْ أَرَدْتُمْ أَنْ أُرِيدهُ،
 زیرا تو خواستی که آنرا بخواهم، و اراده نمودم آنگاه که اراده نمودی تا آنرا اراده
فَعَمَلْتَهُ إِذْ كَانَ فِي قَدِيمِ تَقْدِيرِكَ وَنَافِذِ عِلْمِكَ أَنْ نِي
 نمایم، و آنرا مرتکب گردیدم زیرا در تقدیر ازلی و علم نافذ تو مقدر شده بود که آنرا
فَاعِلُهُ، لَمْ تُدْخِلْنِي فِيهِ جَبْرًا، وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ
 انجام دهم، به اجبار مرا در آن گناه وارد نساختی، و به زور بر من تحمیل نمودی،
قَهْرًا، وَلَمْ تَظْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا، فَاسْتَغْفِرْكَ لَهُ وَلِكُلِّ
 و در ارتکار آن گناه بمن ستم روا نداشتی، پس برای آن گناه و هر گناهی که علم تو به
ذَنْبٍ جَرِيٍّ بِهِ عَلِمْتُكَ عَلَيَّ وَفِيَّ إِلَى آخِرِ عُمْرِي

آن تعلق گرفته که تا آخر عمر آنرا مرتکب می شوم از تو استغفار و طلب آمرزش دارم

اللَّهُمَّ إِنَّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَالٍ بَسَّخَطِي فِيهِ عَن
 خدایا! از تو آمرزش می خواهم برای هر گناهی که بوسیله غضبم مرا از خشنودیت دور
رِضَاكَ، وَمَالَتْ نَفْسِي إِلَى رِضَاكَ فَسَخَطْتَهُ، أَوْ
 ساخت، و قلبم به خشنودیت مایل گردید و لسی از آن بدم آمد، یا
رَهْبَتٍ فِيهِ سِوَاكَ، أَوْ عَادَيْتُ فِيهِ أَوْلِيَاءَكَ، أَوْ وَالَيْتُ
 از غیر تو در آن هراس داشتم، یا در آن با اولیای تو به دشمنی پرداخته، یا با دشمنان
فِيهِ أَعْدَاءَكَ، أَوْ اخْتَرْتَهُمْ عَلَيَّ أَصْفِيَاءَكَ، أَوْ خَذَلْتُ
 دوستی برقرار نمودم، یا دشمنان را بر برگزیدگان ترجیح دادم، یا دوستانت را خوار
فِيهِ أَحْبَبَاءَكَ أَوْ قَصَصْتُ فِيهِ عَن رِضَاكَ يَا خَيْرَ
 گرداندم، یا در آن از بدست آوردن رضایت تو کوتاهی کردم، ای بهترین
الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تَبَّتْ إِلَيْكَ
 آمرزندگان. خدایا! از تو آمرزش می خواهم برای هر گناهی که از آن بسویت توبه
مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا أَعْطَيْتُكَ مِنْ نَفْسِي
 نموده ولی دوباره آن را مرتکب شدم، از تو آمرزش می خواهم برای پیمانهای
ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنَّعْمَةِ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا
 که با تو بستم ولی وفا ننمودم، و از تو آمرزش می خواهم برای نعمتهائی که بمن عنایت
عَلَيَّ، فَفَوَّيْتُ بِهَا عَلَيَّ مَعْصِيَتِكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ
 نمودی و به وسیله آن نعمتها بر گناهت یاری جستیم، و از تو آمرزش می جویم برای
خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي مَا لَيْسَ لَكَ وَ
 کارهای نیکی که قصدم رضای تو بود ولی غیر تو در آن داخل شد.
أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ الرَّخْصُ فِيمَا أَشْتَبَهُ عَلَيَّ
 و از تو آمرزش می خواهم از آنچه مجوزات تو در امور مشتبه مرا به کارهایی و داشت

مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ، وَأَسْأَلُكَ تَغْفِيرَكَ لِلذُّنُوبِ الَّتِي
 که نزد تو حرام بود، و از تو آمرزش می‌خواهم از آن گناهانی که
لَا يَعْلَمُهَا غَيْرُكَ وَلَا يَطَّلِعُ عَلَيْهَا سِوَاكَ، وَلَا يَحْتَمِلُهَا
 جز تو بدان آگاه نیست و از آن مطلع نمی‌باشد، و جز بردباری تو چیزی آن را تحمل
الْأَحْلَمُ كَ وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عَفْوُكَ وَأَسْأَلُكَ تَغْفِيرَكَ وَأَتُوبُ
 نمی‌کند، و جز عفو گسترده تو چیزی آن را فرامی‌گیرد، پروردگارا از تو آمرزش
إِلَيْكَ مِنْ مَظَالِمٍ كَثِيرَةٍ لِعِبَادِكَ قَبْلِي، يَا رَبِّ فَلِمَ
 خواسته و به سویت توبه می‌کنم از ظلمها و حقوق بسیاری که از بندگانت نزد من هست
أَسْأَلُكَ تَطْعَمَ رَدِّهَا عَلَيَّ مِنْهُمْ وَتَحْلِيلَهَا مِنْهُمْ، أَوْ شَهْدُوا
 چون نیستند نمی‌توانم آن حقوق را به آنان برگردانم و از خود راضی کنم، یا هستند
فَأَسْأَلُكَ تَحْيِيَّتَهُمْ مِنْ أَسْأَلُكَ تَحْلِيلَهُمْ وَالطَّلَبِ إِلَيْهِمْ وَأَعْلَامِهِمْ
 ولی خجالت می‌کشم از آنان حلیت بگیرم و از آنان طلب بخشش نمایم و آنان را به
ذَلِكَ، وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ أَنْ تَسْتَوْهِنِي مِنْهُمْ
 این حقوق آگاهشان سازم و توقادری از آنان بخواهی که مرا ببخشند
وَتَرْضَى بِهِمْ عَنِّي كَيْفَ شِئْتِ، وَبِمَا شِئْتِ يَا أَرْحَمَ
 از من راضی گردند، بهر گونه که بخواهی و در مقابل هر چه که بخواهی، ای
الرَّاحِمِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ
 مهربانترین مهربانان، و بهترین حکم‌کنندگان، و بهترین بخشندگان خداوندان!
إِنَّ أَسْأَلُكَ تَغْفَارِي إِيَّاكَ مَعَ الْأَصْرَارِ لَوْمْ، وَتَرْكِي
 این استغفار من با اصرار بر گناه، مایه سرزنش و توبیخ من است، و ترک استغفار
الْأَسْأَلُكَ تَغْفَارًا مَعَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ جُودِكَ وَرَحْمَتِكَ عَجَبًا،
 با شناختی که از گستردگی جود و رحمتت دارم مایه ناتوانی من است،
فَكَمْ تَتَجَبَّبُ إِلَيَّ يَا رَبُّ وَأَنْتَ الْعَنِيُّ عَنِّي، وَكَمْ
 پروردگارا چه بسیار بمن محبت‌ها می‌نمایی در حالیکه از من بی‌نیازی، و چه بسیار
أَتَبْغِضُ إِلَيْكَ وَأَنَا الْفَقِيرُ إِلَيْكَ وَاللَّي رَحْمَتِكَ، فَيَأْمَنُ
 با تو دشمنی می‌ورزم در حالیکه به تو و به رحمتت نیازمندم، پس ای آنکه
وَعَدَ فَوْفًا وَأَوْعَدَ فَعَفَا، اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَأَعْفُفْ
 وعده نمودی و وفا کردی، و تهدید نمودی و از آن گذشتی، خطاهایم را ببخش
وَأَرْحَمَ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

و از من در گذر و مرا مشمول رحمت قرار ده، و تو بهترین مهربانانی.